

Кам'янець-Подільський національний університет імені Івана Огієнка

Історичний факультет

Кафедра археології, спеціальних історичних і правознавчих дисциплін

ЗАТВЕРДЖУЮ

Завідувач кафедри археології,
спеціальних історичних
і правознавчих дисциплін

Олександр ФЕДЬКОВ

26 серпня 2026 р.

Зі змінами:

18 вересня 2026

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

«ТЕОРІЯ І ПРАКТИКА УСНОЇ ІСТОРІЇ В ЗАКЛАДАХ ОСВІТИ»

для підготовки фахівців *другого (магістерського) рівня вищої освіти*

за освітньо-професійною програмою «*Середня освіта (Історія)*»

спеціальності *A4 Середня освіта предметної спеціальності A4.03 Середня освіта (Історія та громадянська освіта)*

галузі знань *A Освіта*

мова навчання *українська*

2026-2027 навчальний рік

Розробник програми: Олександр Федьков, доктор історичних наук, професор, завідувач кафедри археології, спеціальних історичних і правознавчих дисциплін

Ухвалено на засіданні кафедри археології, спеціальних історичних і правознавчих дисциплін

Протокол № 8 від 26 серпня 2026 року

Завідувач кафедри Олександр ФЕДЬКОВ

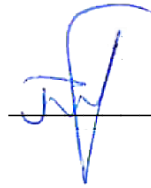
Зі змінами:

Протокол № 9 від 18 вересня 2026 року

Завідувач кафедри Олександр ФЕДЬКОВ

ПОГОДЖЕНО

Гарант освітньо-професійної програми

Іван БОРОВЕЦЬ

Зміст робочої програми навчальної дисципліни

1. **Мета вивчення дисципліни** – з'ясування передісторії, генези, становлення та розвитку «усної історії» як напряму історичної науки, теоретико-методологічних засад усної історичних досліджень, формування у здобувачів вищої освіти практичних навичок наукової роботи з використанням методів усної історії у закладах освіти.

2. Обсяг дисципліни

Найменування показників	Характеристика навчальної дисципліни	
	Денна форма	Заочна форма
Рік навчання	2026-2027	2026-20267
Семестр вивчення	3	3
Кількість кредитів ЄКТС	4	4
Загальний обсяг годин	120	120
Кількість годин навчальних занять	32	20
Лекційні заняття	12	6
Практичні заняття	-	-
Семінарські заняття	20	14
Лабораторні заняття	-	-
Самостійна та індивідуальна робота	88	100
Форма підсумкового контролю	екзамен	екзамен

3. Статус дисципліни *Освітній компонент професійної підготовки*

4. **Передумови для вивчення дисципліни** – на основі компетентностей, здобутих під час вивчення освітніх компонентів «Основи наукових досліджень», «Методика викладання суспільно-політичних дисциплін у закладах освіти», «Історіографія всесвітньої історії», «Українська історіографія», «Теорія і методологія історії».

5. Програмні компетентності навчання

Інтегральна компетентність	Здатність розв'язувати складні задачі або проблеми в галузі освіти, що передбачає здійснення інновацій та/або проведення досліджень за предметною спеціальністю Середня освіта (Історія та громадянська освіта) і характеризується невизначеністю умов, критично осмислювати проблем у галузі та на межі галузей знань, доносити власні знання, висновки та аргументації до фахівців і нефахівців, зокрема до здобувачів освіти в закладах загальної середньої освіти, продовжувати навчання з високим ступенем автономії.
Загальні компетентності	ЗК 1. Володіння навичками критичного мислення. ЗК 2. Володіння комунікативними навичками, здатність проявляти емпатію. ЗК 3. Здатність до пошуку, оброблення та аналізу інформації з різних джерел. ЗК 4. Здатність до особистісного і професійного розвитку.

	ЗК 5. Здатність мотивувати людей та рухатися до спільної мети. ЗК 6. Здатність діяти на основі етичних міркувань (мотивів). ЗК 7. Здатність проявляти толерантність та повагу до культурної різноманітності. ЗК 8. Здатність діяти соціально відповідально та свідомо. ЗК 9. Здатність генерувати нові ідеї (креативність), що полягає у схильності до нестандартного вирішення задач, самостійності міркувань та умовиводів. ЗК 10. Здатність працювати в міжнародному контексті.
Спеціальні (фахові, предметні) компетентності	СК 05. Розуміння сучасних методичних та методологічних тенденцій у викладанні історії та громадянської освіти у закладах загальної середньої освіти та врахування його у плануванні й реалізації освітнього процесу. СК 06. Здатність застосовувати методику усної історії при викладанні історії та громадянської освіти. СК 07. Здатність орієнтуватися в сучасному інформаційному просторі, використовувати цифрові технології в процесі організації вивчення історії та громадянської освіти. СК 08. Здатність добирати і використовувати сучасні методики та технології, інноваційні підходи, передовий педагогічний досвід. СК 12. Здатність застосовувати в процесі виробничої практики професійної діяльності набуті теоретичні знання з методики викладання історії та громадянської освіти. СК 13. Здатність до презентації результатів науково-педагогічного дослідження, аргументування та обґрунтованого відстоювання своєї позиції в процесі дискусії під час публічного захисту кваліфікаційної роботи.

6. Програмні результати навчання:

ПРН 04. Застосовувати в діяльності вчителя історії та громадянської освіти наукові методи пізнання, спостерігати, аналізувати, формулювати гіпотези, збирати дані, аналізувати та інтерпретувати результати, створювати проекти.

ПРН 06. Демонструвати практичні навички акумулювання, атрибуції та використання усних історичних джерел у методиці викладання історії та громадянської освіти.

ПРН 08. Використовувати цифрові технології навчання історії та громадянської освіти в освітньому процесі.

ПРН 11. Здійснювати інноваційну педагогічну науково-дослідну та методичну активність, пошукову творчість, самореалізацію під час викладання історії та громадянської освіти.

ПРН 12. Використовувати набуті теоретичні знання з історії та громадянської освіти та методики їх викладання у виробничій педагогічній практиці.

ПРН 13. Уміти репрезентувати результати авторського науково-педагогічного дослідження, аргументувати та контраргументувати в процесі дискусії.

7. Методи навчання: Словесні, наочні методи: лекція, розповідь, пояснення, бесіда, дискусія, диспут, мозкова атака, робота з першоджерелами, словниками, посібниками, дидактичними матеріалами та іншими джерелами інформації, робота з інтернетними публікаціями та матеріалами вебсайтів, створення й демонстрування презентацій; технології дистанційного навчання.

8. **Засоби діагностики результатів навчання:** опитування, тести, самостійна робота, модульна контрольна робота, зокрема із використанням модульного об'єктно-орієнтованого динамічного навчального середовища MOODLE, презентації результатів виконаних завдань та досліджень, студентські презентації та виступи на наукових заходах.

9. Програма навчальної дисципліни

Денна форма здобуття вищої освіти

Назви змістових модулів і тем	Кількість годин				
	усього	у тому числі			
		лекційні заняття	Семінарські заняття	лабораторні заняття	Самостійна та індивідуальна робота
Тема 1. Теоретико-методологічний вимір усної історії як культурно-історичного феномену	14	2	2	-	10
Тема 2. Становлення та еволюція oral history в зарубіжній гуманітаристиці	12	2	2	-	8
Тема 3. Національний історичний наратив та усна історія.	10	-	2	-	8
Тема 4. Державно-політична ідеологія та усна історія як спосіб особистісної самоідентифікації	12	2	-	-	10
Тема 5. Усна історія та медіа.	14	-	2	-	12
Тема 6. Інтерв'ю в усній історії: інтерв'ю як джерело інформації	12		2	-	10
Тема 7. Інтерв'ю в oral history: передумови та процес	12	2	2	-	8
Тема 8. Інтерв'ю: транскрибування, інтерпретація, зберігання, презентація	18	2	4	-	12
Тема 9. Усноісторичні проекти в закладах освіти	16	2	4		10
Разом годин	120	12	20	-	88

Заочна форма здобуття вищої освіти

Назви змістових модулів і тем	Кількість годин	
		у тому числі

	усьог о	лекційні заняття	Семінарські заняття	лабораторні заняття	Самостійна та індивідуальна робота
Тема 1. Теоретико-методологічний вимір усної історії як культурно-історичного феномену	14		2	-	12
Тема 2. Становлення та еволюція oral history в зарубіжній гуманітаристиці	12	2	2	-	8
Тема 3. Національний історичний наратив та усна історія.	10	-	2	-	8
Тема 4. Державно-політична ідеологія та усна історія як спосіб особистісної самоідентифікації	12		-	-	12
Тема 5. Усна історія та медіа.	14	-		-	14
Тема 6. Інтерв'ю в усній історії: інтерв'ю як джерело інформації	12		2	-	10
Тема 7. Інтерв'ю в oral history: передумови та процес	12		2	-	10
Тема 8. Інтерв'ю: транскрибування, інтерпретація, зберігання, презентація	18	2	2	-	14
Тема 9. Усноісторичні проекти в закладах освіти	16	2	2		12
Разом годин	120	6	14	-	100

10. Форми поточного та підсумкового контролю

Поточний контроль проводиться з метою перевірки рівня підготовки здобувачів вищої освіти за визначеною темою; забезпечення зворотного зв'язку між викладачем та здобувачами вищої освіти, управління навчальною мотивацією здобувачів. Поточний контроль проводиться у формі усного опитування, письмового експрес-контролю, виступів здобувачів при обговоренні питань практичного заняття, виконанні аналітичних завдань. Форма модульного контролю: модульна контрольна робота. Формою підсумкового контролю є екзамен.

11. Критерії оцінювання результатів навчання

Увесь навчальний курс оцінюється в 100 балів. В поточне оцінювання включається: семінарські заняття – 40 балів, модульна контрольна робота – 20 балів. Підсумковий контроль у формі екзамену – 40 балів.

Поточний і модульний контроль (60 балів)		Іспит	Сума
Поточний контроль	МКР	40 балів	100 балів
40 балів	20 Балів		

Оцінювання семінарського заняття

Оцінювання на практичних заняттях відбувається за 12-бальною системою відповідно до критеріїв визначених «Положенням про рейтингову систему оцінювання навчальних досягнень здобувачів вищої освіти Кам'янець-Подільського національного університету імені Івана Огієнка». Максимальний бал оцінки поточної успішності здобувачів вищої освіти на навчальних заняттях рівний 12.

Рівні навчальних досягнень	Оцінка в балах (за 12-бальною шкалою)	Критерії оцінювання
Початковий (понятійний)	1	Здобувач вищої освіти володіє навчальним матеріалом на рівні засвоєння окремих фактів без зв'язку між ними: відповідає на запитання, які потребують відповіді „так” чи „ні”. Здобувач порушує принципи академічної доброчесності.
	2	Здобувач вищої освіти мало усвідомлює мету навчально-пізнавальної діяльності, робить спроби розповісти суть заданого матеріалу, проте відповідає лише за допомогою викладача на рівні „так” чи „ні”. Здобувач порушує принципи академічної доброчесності.
	3	Здобувач вищої освіти намагається аналізувати на основі елементарних знань і навичок; виявляє окремі властивості; робить спроби виконання вправ, дій репродуктивного характеру; за допомогою викладача робить прості узагальнення. Здобувач порушує принципи академічної доброчесності.
Середній (репродуктивний)	4	Здобувач вищої освіти володіє початковими знаннями, знає близько половини навчального матеріалу, здатний певною мірою відтворити його; орієнтується у поняттях, визначеннях; самостійне опрацювання навчального матеріалу викликає значні труднощі. Здобувач переважно дотримується принципів академічної доброчесності.
	5	Здобувач вищої освіти знає половину навчального матеріалу, розуміє сутність навчальної дисципліни, може дати визначення понять, категорій (однак з окремими помилками); вміє працювати з підручником, самостійно опрацьовувати частину навчального матеріалу; робить прості узагальнення але окремі висновки не логічні, не послідовні. Здобувач

		переважно дотримується принципів академічної доброчесності.
	6	Здобувач вищої освіти розуміє основні положення навчального матеріалу, може поверхнево аналізувати події, ситуації, робить певні висновки; відповідь може бути правильною, проте недостатньо осмисленою; самостійно відтворює більшу частину матеріалу; вміє застосовувати знання, користуватися додатковими джерелами. Здобувач переважно дотримується принципів академічної доброчесності.
Достатній (алгоритмічно дієвий)	7	Здобувач вищої освіти правильно і логічно відтворює навчальний матеріал, оперує базовими теоріями і фактами, встановлює причинно-наслідкові зв'язки між ними; вміє наводити приклади на підтвердження певних думок; вміє самостійно користуватися додатковими джерелами; правильно використовує термінологію; здатен скласти таблиці, схеми. Здобувач дотримується принципів академічної доброчесності.
	8	Знання здобувачем вищої освіти досить повні, він достатньо вільно застосовує вивчений матеріал; вміє аналізувати, робити висновки; відповідь повна, логічна, обґрунтована, однак з окремими неточностями; вміє самостійно працювати. Здобувач дотримується принципів академічної доброчесності.
	9	Здобувач вищої освіти вільно володіє вивченим матеріалом, вміє аналізувати і систематизувати інформацію, робить аналітичні висновки, використовує загальновідомі докази у власній аргументації; чітко тлумачить поняття, категорії, нормативні документи; формулює закони; може самостійно опрацьовувати матеріал, виконує прості творчі завдання; має сформовані типові навички. Здобувач дотримується принципів академічної доброчесності.
Високий (творчо- професійний)	10	Здобувач вищої освіти володіє глибокими і міцними знаннями; може визначати тенденції та суперечності різних процесів; робить аргументовані висновки; практично оцінює сучасні тенденції, факти, явища, процеси; розв'язує творчі завдання; може сприймати іншу позицію як альтернативну; знає суміжні дисципліни; використовує знання, аналізуючи різні явища, процеси. Здобувач дотримується принципів академічної доброчесності.
	11	Здобувач вищої освіти володіє узагальненими знаннями з навчальної дисципліни; вміє знаходити джерела інформації та аналізувати їх, ставити і розв'язувати проблеми, застосовувати вивчений матеріал для власних аргументованих суджень у практичній діяльності (диспути, круглі столи тощо); спроможний самостійно вивчити матеріал; оцінювати різноманітні явища, процеси; займає активну життєву позицію. Здобувач дотримується принципів академічної доброчесності.
	12	Здобувач вищої освіти має системні, дієві знання, виявляє неординарні творчі здібності у навчальній діяльності; використовує широкий арсенал засобів для обґрунтування та

		доведення своєї думки; розв'язує складні проблемні завдання; схильний до системно-наукового аналізу та прогнозу явищ; уміє ставити і розв'язувати проблеми, самостійно здобувати і використовувати інформацію; логічно та творчо викладає матеріал в усній та письмовій формі; розвиває свої здібності й нахили; використовує різноманітні джерела інформації; моделює ситуації в нестандартних умовах. Здобувач дотримується принципів академічної доброчесності.
--	--	--

Задля узгодження 100-бальної та 12-бальної шкали оцінювання студентських досягнень на семінарських заняттях застосовується наступна формула обрахунку-переведення балів:

$$(x \times 0,05 + 0,4) \times y = z$$

В даній формулі:

x – середній бал досягнень конкретного студента, який вираховується з отриманих ним на семінарі оцінок за 12-бальною шкалою;

y – вагові бали даного виду навчальної діяльності за 100-бальною шкалою (поточний контроль);

z – кількість балів досягнень конкретного студента на семінарських заняттях за 100-бальною шкалою.

Самостійна робота

Контроль самостійної роботи студента здійснюється під час усного чи письмового опитування на практичних заняттях. Окремого балу за цей вид роботи не передбачено.

Перевірку питань й завдань самостійної роботи, які студенти готують на практичні заняття, здійснює викладач, який їх проводить. Їх оцінювання є складником загальної оцінки, що виставляється студенту на практичному занятті.

До того ж, самостійна робота передбачає опрацювання матеріалу лекційних занять, попередню підготовку до практичних занять; виконання завдань і вправ в позааудиторний час; підготовку до обговорення окремих теоретико-практичних тем; самостійне вивчення окремих теоретичних тем курсу; підготовка до написання модульної контрольної роботи; відвідування консультацій (згідно з графіком консультацій кафедри).

Відвідування занять. Очікується, що всі студенти відвідають усі лекції і практичні заняття курсу. Студенти мають інформувати викладача про неможливість відвідати заняття. У будь-якому випадку студенти зобов'язані дотримуватися термінів виконання усіх видів робіт, передбачених курсом.

«Положення про організацію освітнього процесу в КІПУ імені Івана Огієнка» URL: <https://drive.google.com/file/d/1ZbMN35h-7ZSJBBOVvL2bTCaLtRbcQA86/view>

Оцінювання модульної контрольної роботи (40 балів)

Модульна контрольна робота передбачає виконання здобувачами вищої освіти історичного нарису на основі усно історичних джерел. Її написання обов'язкове для усіх студентів. Здобувачі вищої освіти, які за результатами виконання модульних контрольних робіт отримали рейтинговий бал менший 60% від максимальної кількості балів, виділених на цей вид роботи, а також ті, що не з'явилися для виконання або не виконали завдань, вважаються такими, що мають академічну заборгованість за результатами поточного контролю, ліквідація якої є обов'язковою.

Модульна контрольна робота передбачає проведення біографічних інтерв'ю, підготовка його транскрибованих копій (не менше 3-х) та написання на їхній основі історичного нарративу (біографія членів моєї родини, соціальна історія моєї сім'ї, історія

населеного пункту (вулиці), історія моєї школи (спортивної, художньої, музичної) в добу незалежності України та ін. обсягом 8–10 сторінок тексту з використанням гарнітури TimesNewRoman та шрифту розміром 14 друкарських пунктів, через 1,5 міжрядкового інтервалу. При виконанні МКР здобувачі мають використати не менше 5 покликань на наукову літературу та джерела (окрім усноісторичних).

Критерії оцінювання

Шкала ECTS	Бали	Критерії оцінювання
«відмінно»	20-19 балів	Здобувач вищої освіти у тексті історичного наративу демонструє глибокі знання, повною мірою володіє методикою збору, обробки та аналізу усноісторичних свідчень, що дозволяє виявляти розуміння змісту теми, обґрунтовувати свої судження, аргументувати, логічно та послідовно формулювати текст історичного наративу.
«добре»	18-15 балів	Результати здобувача вищої освіти відповідають тим самим вимогам, що й для оцінки «відмінно», але при цьому здобувач допускає певні неточності та незначні помилки. Здобувач володіє методикою збору, обробки та аналізу усноісторичних свідчень, логічно формулює судження, намагаючись аргументувати їх.
«задовільно»	14-12 балів	Здобувач вищої освіти в цілому розуміє методику збору, обробки та демонстрації усноісторичних свідчень, проте його знання характеризуються фрагментарністю, відсутністю повноти та аргументованості. Здобувач допускає суттєві помилки, не вміє належно оформити та проаналізувати результати усноісторичних свідчень.
«незадовільно»	11-0 балів (не зараховано)	Здобувач вищої освіти не виявив знань та розуміння методики збору, обробки та демонстрації усноісторичних свідчень, що спричинило значну кількість помилок. Здобувач не вміє логічно побудувати історичний наратив, обґрунтовувати судження, плутається у розумінні категоріального апарату «усної історії» тощо.

Мінімальна кількість балів за виконання модульної контрольної роботи – **12 балів**.

Семестровий екзамен (40 балів)

Екзаменаційний білет складається з трьох питань. Середній бал за три розкриті питання передбачає наступні показники 40-бальної системи:

Шкала оцінювання

Рівні навчальних досягнень	Оцінка в балах (за 12-бальною шкалою)	Критерії оцінювання
незадовільно	23 і менше	Здобувач не усвідомлює мету навчально-пізнавальної діяльності, робить безуспішні або недостатні спроби розповісти суть навчального матеріалу, дій репродуктивного характеру; здійснення простих узагальнень засвоєння окремих фактів без зв'язку між ними: відповідає на

		запитання, які потребують відповіді „так” чи „ні”. Здобувач порушує принципи академічної доброчесності.
задовільно	24-25	Здобувач вищої освіти володіє початковими знаннями, знає близько половини навчального матеріалу, здатний певною мірою відтворити його; орієнтується у поняттях, визначеннях; але аналіз навчального матеріалу викликає значні труднощі. Здобувач переважно дотримується принципів академічної доброчесності.
	26-27	Здобувач вищої освіти знає половину навчального матеріалу, розуміє сутність навчальної дисципліни, може дати визначення понять, категорій (однак з окремими помилками); робить прості узагальнення але окремі висновки не логічні, не послідовні. Здобувач переважно дотримується принципів академічної доброчесності.
	28-29	Здобувач вищої освіти розуміє основні положення навчального матеріалу, може поверхнево аналізувати події, ситуації, робить певні висновки; відповідь може бути правильною, проте недостатньо осмисленою; самостійно відтворює більшу частину матеріалу; вміє застосовувати знання. Здобувач переважно дотримується принципів академічної доброчесності.
добре	30-31	Здобувач вищої освіти правильно і логічно відтворює навчальний матеріал, оперує базовими теоріями і фактами, встановлює причинно-наслідкові зв'язки між ними; вміє наводити приклади на підтвердження певних думок; вміє самостійно користуватися додатковими джерелами; правильно використовує термінологію. Здобувач дотримується принципів академічної доброчесності.
	32-33	Знання здобувачем вищої освіти досить повні, він достатньо вільно застосовує вивчений матеріал; вміє аналізувати, робити висновки; відповідь повна, логічна, обґрунтована, однак з окремими неточностями; вміє самостійно працювати. Здобувач дотримується принципів академічної доброчесності.
	34-35	Здобувач вищої освіти вільно володіє вивченим матеріалом, вміє аналізувати і систематизувати інформацію, робить аналітичні висновки, використовує загальновідомі докази у власній аргументації; чітко тлумачить поняття, категорії, нормативні документи; формулює закони; може самостійно опрацьовувати матеріал, виконує прості творчі завдання; має сформовані типові навички. Здобувач дотримується принципів академічної доброчесності.
відмінно	36-37	Здобувач вищої освіти володіє глибокими і міцними знаннями; може визначати тенденції та суперечності різних процесів; робить аргументовані висновки; практично оцінює сучасні тенденції, факти, явища, процеси; розв'язує творчі завдання; може сприймати іншу позицію як альтернативну; знає суміжні дисципліни; використовує знання, аналізуючи різні явища, процеси. Здобувач дотримується принципів академічної доброчесності.
	38-39	Здобувач вищої освіти володіє узагальненими знаннями з навчальної дисципліни; вміє знаходити джерела інформації та

		аналізувати їх, ставити і розв'язувати проблеми, застосовувати вивчений матеріал для власних аргументованих суджень; спроможний самостійно вивчити матеріал; оцінювати різноманітні явища, процеси; займає активну життєву позицію. Здобувач дотримується принципів академічної доброчесності.
	40	Здобувач вищої освіти має системні, дієві знання, виявляє неординарні творчі здібності у навчальній діяльності; використовує широкий арсенал засобів для обґрунтування та доведення своєї думки; розв'язує складні проблемні завдання; схильний до системно-наукового аналізу та прогнозу явищ; уміє ставити і розв'язувати проблеми, самостійно здобувати і використовувати інформацію; логічно та творчо викладає матеріал в усній формі; розвиває свої здібності й нахили; використовує різноманітні джерела інформації. Здобувач дотримується принципів академічної доброчесності.

Академічна доброчесність. Очікується, що роботи студентів будуть їх оригінальними дослідженнями чи міркуваннями. Відсутність посилань на використані джерела, фабрикавання джерел, списування, втручання в роботу інших студентів становлять, але не обмежують приклади можливої академічної недоброчесності. Виявлення ознак академічної недоброчесності в письмовій роботі студента є підставою для її не зарахування викладачем, незалежно від масштабів плагіату чи обману.

URL: <https://integrity.kpnu.edu.ua/>

Використання здобувачами вищої освіти в освітньому процесі інструментів ІІІ чітко визначено “Положенням про використання штучного інтелекту в Кам’янець-Подільському національному університеті імені Івана Огієнка”, введено в дію наказом в.о. ректора від 02 вересня 2026 р., № 144-ОД. URL: <https://drive.google.com/file/d/1eDvHgbvZUYojWNwNwkIED66qGDPPpHrB/view>

Визнання результатів неформальної та (або) інформальної освіти

У випадку, якщо здобувач освіти отримав знання у неформальній та/або інформальній освіті, зарахування результатів навчання здійснюється згідно «Порядку визнання в Кам’янець-Подільському національному університеті імені Івана Огієнка результатів навчання, здобутих шляхом неформальної та/або інформальної освіти (нова редакція)», зокрема, якщо їх тематика відповідає змісту навчальної дисципліни (окремій темі). URL: <https://drive.google.com/file/d/19GCSM3y-K496gs8RQJp0mO9FjUJumB4T/view>

В неформальній освіті:

- закінчення професійних курсів, семінарів або тренінгів, тематика яких відповідає змісту освітнього компоненту (окремій темі);
- підготовка конкурсної наукової роботи;
- призове місце на Всеукраїнському конкурсі студентських наукових робіт;
- призове місце на Всеукраїнській студентській олімпіаді;

В інформальній освіті:

- наявність наукової публікації;
- громадська або волонтерська діяльність.

Таблиця відповідності шкал оцінювання навчальних досягнень здобувачів вищої освіти

Рейтингова оцінка з кредитного модуля (навчальної дисципліни)	Підсумкова оцінка за шкалою ЄКТС	Підсумкова оцінка за національною шкалою
		Екзаменацій-на
90-100	A (відмінно)/Excellent	відмінно
82-89	B (добре)	добре
75-81	C (добре)/Good	
67-74	D (задовільно)/Satisfactory	задовільно
60-66	E (достатньо)/Enough	
35-59	FX (незадовільно з можливістю повторного складання)/Fail	незадовільно
34 і менше	F (незадовільно з обов'язковим проведенням додаткової роботи щодо вивчення навчального матеріалу кредитного модуля)/Fail	

12. Умови визначення успішного засвоєння освітнього компоненту «Теорія і практика усної історії в закладах освіти»:

- кредити присвоюються здобувачам вищої освіти після завершення навчальної дисципліни та успішного оцінювання досягнутих ними результатів навчання;

- критерієм успішного проходження здобувачем вищої освіти оцінювання результатів навчання є досягнення ним мінімального порогового рівня оцінок за кожним запланованим результатом навчання освітнього компоненту та мінімального порогового рівня оцінки за освітнім компонентом загалом, яких складає 60% від максимально можливої кількості балів, визначеної відповідними нормативними документами Університету;

- здобувач вищої освіти вважається таким, що має академічну заборгованість за результатами поточного контролю, якщо він не відпрацював пропущені навчальні заняття, не пересклав оцінки 0, 1, 2, 3 отримані на навчальних заняттях, не виконав або виконав модульну контрольну роботу, завдання самостійної та індивідуальної робіт з оцінкою, що становить менше 60% від максимальної кількості балів, виділених на ці види робіт;

- здобувачам вищої освіти, які за результатами підсумкового контролю отримали «незадовільно», дозволяють ліквідувати академічну заборгованість після належної підготовки;

- ліквідацію академічної заборгованості за результатами семестрового контролю дозволяють до початку наступного семестру в час, визначений графіком ліквідації академічної заборгованості, та допускають не більше двох разів: перший раз – викладачеві, другий – комісії яку створюють за розпорядженням декана факультету;

- відповідь здобувача вищої освіти, який ліквідує академічну заборгованість на засіданні комісії, оцінюють за 100-бальною шкалою без урахування рейтингової оцінки поточної успішності;

- за неуспішного проходження оцінювання результатів навчання за освітнім компонентом кредити здобувачі вищої освіти не присвоюють;

В умовах застосування дистанційних технологій навчання організація поточного і семестрового контролю відбувається відповідно до «Порядку організації поточного та семестрового контролю із застосуванням дистанційних технологій навчання в Кам'янець-Подільському національному університеті імені Івана Огієнка (зі змінами)» URL :

(https://drive.google.com/file/d/15qM6nA_NtvOZxOYz4Hzc8DZNgnAiL_zz/view).

13. Інструменти, обладнання та програмне забезпечення, використання яких передбачає навчальна дисципліна.

Для проведення лекційних і практичних занять, а також контролю за самостійною та індивідуальною навчально-дослідною роботою використовуються мультимедійна лекційна аудиторія, мультимедійний проектор, екран для проектора, ноутбук або персональний комп'ютер, мережа Інтернет, модульне об'єктно-орієнтоване динамічне середовище MOODLE, конференції у GoogleMeet.

14. Рекомендована література

1. Асман А. Простори спогаду. Форми та трансформація культурної пам'яті. Київ: Ніка-Центр, 2014. 440 с.
2. Боднар Г. Львів. Щоденне життя міста очима переселенців із сіл (50–80-ті роки XX ст.): монографія. Львів: Видавничий центр ЛНУ імені Івана Франка, 2010. 340 с. URL: <https://clio.lnu.edu.ua/wp-content/uploads/2015/> (Дата звернення: 30.08.2025).
3. Боряк Т. Усна історія у джерельній базі студій Голодомору: історія формування та інформаційний потенціал корпусу свідчень: монографія / відп. ред. О. Даниленко. Київ: ТОВ "Юрка Любченка", 2024. 632 с.
4. Венгерська В., Жуковський О. Радянський період історії та Голокост в усноісторичних дослідженнях: між соціальною та персональною пам'яттю. *ІНТЕРМАРУМ: історія, політика, культура*. 2021. Вип. 9. С. 121-138.
5. *Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка*. Історія. Київ, 2012. Вип. 111. [Усна історія: теорія і практика досліджень]. 58 с.
6. Годжал С., Матвійчук Н. Усноісторичні свідчення та спомины як джерело до вивчення російсько-української війни: методологічні та правові засади. Наукові записки Національного університету «Острозька академія». Серія «Історичні науки». Острог, 2023. Вип. 34. С. 104-113.
7. Іріюглу Ю. До питання визначення термінів «усна історія» та «усноісторичне джерело». *Наукові записки Інституту української археографії та джерелознавства (ІУАД)*. Т. 22. Київ, 2011. С. 398-404.
8. Іріюглу Ю. О. Соціально-психологічні аспекти усної історії. *Наукові записки ІУАД*. 2006. Т. 12. С. 339-350.
9. Іріюглу Ю. Питання структури інтерв'ю в усноісторичному дослідженні. Наукові записки ІУАД. Том 23. Київ, 2011. С. 401-408.
10. Киридон А. Метод усної історії в структуруванні минулого. *Вісник Київського національного університету ім. Т. Шевченка: Сер.: Історія*. 2012. Вип. 111. С. 29-33.
11. Кісь О. Усна історія в сучасній Україні: здобутки і виклики часу. URL: <https://ua.boell.org/uk/2018/01/16/usna-istoriya-v-suchasniy-ukrayini-zdobutki-i-vikliki-chasu> (Дата звернення: 22.08.2024).
12. Лукачук О. Усна історія та гуманітаристика: з досвіду діяльності Української асоціації усної історії. URL: <http://oralhistory.com.ua/novini/akadem-zhittya/usna-istoriia-ta-gumanitarystyka.html>. (Дата звернення: 22.08.2024).
13. Майдан від першої особи. 45 історій Революції гідності / упоряд. Т. Ковтунович, Т. Привалко. Київ: К. І. С., 2015. 320 с.
14. Невигадане. Усні історії остарбайтерів / Авт.-упоряд., ред., вступ, ст. Г. Г. Грінченко. Харків: Видавничий Дім «Райдер», 2004. 236 с.
15. Нижнікова С., Пониपाляк А., Шишкіна Є., Телуха С. Невимовне: історії українок про російське вторгнення та евакуацію до Німеччини. Leipzig.: Bons Offices, 2023. 543 с.
16. Пастушенко Т. Дослідження за методом усної історії в Україні: світовий досвід та вітчизняні перспективи. *Історія України*. № 17–18 (657–658), травень, 2010. С. 10-

15. URL: https://klio-mukolaiv.at.ua/prochutatu/usna_istorija.pdf (Дата звернення: 30.08.2025).
17. Реброва І. Усна історія в локальних дослідженнях пам'яті про нацистську окупацію (за матеріалами журналів «Oral History» та «Oral History Review», 2005 – 2007). *Наукові записки ІУАД*. Київ, 2009. Т. 19. Кн. II. Ч. 2. С. 82-93.
18. Розмови з тими, хто питає про війну / ред. Н.Отріщенко. Львів: Центр міської історії, 2024. 180 с. URL: <https://www.lvivcenter.org/wp-content/uploads/2024/07/War-Conversations.pdf> (Дата звернення: 30.08.2025).
19. Слухати, чути, розуміти: усна історія України XX–XXI століть: зб. наук. праць / за ред. докт. іст. наук Г. Грінченко. Київ: ТОВ АРТ КНИГА, 2021. 352 с.
20. «Суспільні злами і поворотні моменти: макроподії кризь призму автобіографічної розповіді»: Матеріали міжнар. наук. конф., [м.Львів] 25-26 вересня 2014 р. / [Упорядники: О.Р.Кісь, Г.Г.Грінченко, Т.Пастушенко]. Львів: Інститут народознавства НАН України, 2014. 284 с. URL: https://oralhistory.com.ua/wp-content/uploads/2022/03/zlamy_verstka.pdf (Дата звернення: 30.08.2025).
21. Схід-Захід: Історико-культурологічний збірник. Випуск 11–12. Усна історія в соціально-гуманітарних студіях: теорія і практика досліджень / За ред. Володимира Кравченка та Гелінади Грінченко. Харків: ТОВ «НТМТ», 2008. 432 с. URL: https://keui.wordpress.com/2010/12/29/shid_zahid_11_12/ (Дата звернення: 22.08.2024).
22. «Прошу вас мене не забувати»: усні історії українських остарбайтерів / гол. ред. Г. Грінченко; упоряд. І. Ястреб, Т. Пастушенко та ін. Харків: Право, 2009. 208 с.
23. Томсон А. Чотири зміни парадигм в усній історії. URL:https://keui.files.wordpress.com/2010/12/02_thomson.pdf (дата звернення 30.08.2025).
24. У пошуках власного голосу: Усна історія як теорія, метод та джерело. Зб. наук. ст. / За ред. Г. Г. Грінченко, Н. Ханенко-Фрізен. Харків : ПП «ТОРГСІН ПЛЮС», 2010. 248 с. URL: <http://oralhistory.com.ua/publikacii/pidtrimka-uauu/u-poshukaxvlasnogo-golosu-publ.html> (дата звернення 07.10.2023)
25. Усна історія: теорія, практика та перспективи : матеріали VIII Міжнар. наук.-практ. конф. 25–26 жовтня 2022 р., м. Вінниця / Упр. культури та креат. індустрій Департаменту гуманітар. політики Вінниц. облвійськ. адмін., Вінниц. ОУНБ. Вінниця, 2022. 342 с.
26. У пошуках власного голосу: Усна історія як теорія, метод та джерело. Зб. наук. ст. / За ред. Гелінади Грінченко, Наталії Ханенко-Фрізен. Харків : ПП «ТОРГСІН ПЛЮС», 2010. 248 с. URL: http://oralhistory.com.ua/assets/images/img_pub-uauu/u_poshukah_vlasnogo_golosu.pdf (Дата звернення: 22.08.2024)
27. Усна історія (не)подоланого минулого: подія – наратив – інтерпретація: Матеріали міжнар. наук. конф., [м. Одеса] 8–11 жовтня 2015 р. / [Упоряд. Г. Грінченко]. Харків, 2016. 216 с. URL: http://oralhistory.com.ua/assets/images/documents/Event_the%20narrative_interpretation_2015_by%20page.pdf https://keui.wordpress.com/2010/12/29/shid_zahid_11_12/ (Дата звернення: 30.08.2025).
28. Усна історія: теорія і практика досліджень на сучасному етапі : матеріали VII Міжнар. на-ук.-практ. конф. 29–30 жовт. 2020 р., м. Вінниця / Упр. культури і мистецтв Вінниц. облдержадмін., Вінниц. ОУНБ ім. К. А. Тімірязєва. Вінниця. 2021. 200 с.
29. Усна історія: теорія, метод, джерело: матеріали VI Міжнар. наук.-практ. конф. 24-26 жовт. 2018 р.. Вінниця, 2018. 148 с.
30. Федьков О. Соціальна історія селянської сім'ї Пелагії Федьков (середина 1940-х – 1950-ті рр.). *Український селянин*. 2024. Вип. 3. С. 114–125.
31. Tompson P. & Bornat J. The Voice of the Past. Oral History. Oxford: University Pres, 2017. 484 p.

32. Handbook of Oral History / Edited by Thomas L. Charlton, Lois E. Myers, and Rebecca Sharpless; with the assistance of Leslie Roy Ballard. Lanham, MD, 2006. 625 p.
33. Oral History. The Life Story in Oral History Practice. Summer 2024. Volume 52. № 3. 146 p. URL: <https://www.ohs.org.uk/wp-content/uploads/2024/08/OHJ-52-3-online.pdf>.
34. Summerfield P. Oral History as an Autobiographical Practice. URL: <https://journals.openedition.org/miranda/8714>. (Дата звернення: 30.08.2025)

Інформаційні ресурси в Інтернеті:

<http://oralhistory.com.ua> – Українська асоціація усної історії.

<https://archive.lnu.edu.ua/proekty/arhiv-usnoji-istoriji> – Архів центру усної історії та біографістики при кафедрі новітньої історії України імені Михайла Грушевського Львівського національного університету імені І. Франка.

<https://ui.uinp.gov.ua/uk/archive> – Архів усної історії Українського інституту національної пам'яті.

<https://www.ioha.org> – International Oral History Association.

<https://www.oralhistory.org> – Oral History Association (USA).

<https://www.ustnayaistoriya>. – Усна історія. Український освітній проєкт.

<http://history.org.ua/> – Інститут історії України НАНУ

<https://oralhistory.com.ua/> – Українська асоціація усної історії

<http://www.historians.in.ua/> – Historians

<https://uamoderna.com/> – Україна модерна

<http://www.loc.gov/> – Бібліотека Конгресу США